

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Heleny Karetové a soudců Mgr. Alice Žáčkové a Mgr. Pavla Freiberta ve věci

žalobkyně: **Vysoká škola ekonomie a managementu, a.s.**, IČO 01801376
sídlem Nárožní 2600/9a, 158 00 Praha 5
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Zástěrou,
sídlem Radhošťská 1942/2, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **V. H.**, narozený dne xxx, státní občanství Ukrajina
trvalý pobyt xxx

o zaplacení 138 000 Kč, k návrhu žalovaného na zrušení rozsudku pro zmeškání ze dne 3. srpna 2022, č. j. 40 C 78/2022 – 37, k odvolání žalovaného do usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 22. září 2022, č. j. 40 C 78/2022 - 49

takto:

Usnesení soudu I. stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně napadeným usnesením zamítl návrh žalovaného na zrušení rozsudku pro zmeškání ze dne 3. 8. 2022, č. j. 40 C 78/2022 – 37.
2. Žalovaný namítal, že první jednání ve věci zmeškal z omluvitelného důvodu, neboť o něm nevěděl, když na adrese xxx, na které byl od 1. 3. 2022 do 30. 6. 2022 ubytován, neměl na poštovní schránce uvedeno své jméno.
3. Soud I. stupně vyšel ze zjištění, že předvolání k prvnímu jednání spolu s poučením dle § 153b zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) bylo žalovanému řádně doručeno do vlastních rukou dne 9. 6. 2022 na adresu uvedenou v informačním systému evidence obyvatel od 1. 3. 2022 do 15. 8. 2022, xxx. 10 denní lhůta k přípravě jednání byla zachována.
4. Poté uzavřel, že podmínky pro zrušení rozsudku pro zmeškání ve smyslu § 153b odst. 4 o. s. ř. nenastaly, tedy návrh zamítl. Žalovaný neprokázal, že jsou dány omluvitelné důvody pro jeho neúčast u jednání. Poznamenal, že bylo věcí žalovaného, aby si na adrese trvalého pobytu zřídil domovní schránku.
5. Včasným odvoláním napadl usnesení žalovaný. Uvedl, že má pobyt zaregistrovaný na území České Republiky jako uprchlík dle Prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana. Namítal, že ve své poštovní schránce neměl žádné oznámení o doručování nějaké korespondence. Má tak za to, že za situace, kdy nebyl informován o probíhajícím soudním

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Zavázalová

sporu, byl zbaven práva na právní ochranu a možnost předložení důkazů. Dále poznamenal, že jeho právní znalosti jsou omezené. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

6. Žalobkyně se ve svém podání vyjádřila nejen k odvolání do usnesení o zrušení rozsudku pro zmeškání, ale i k odvolání do rozsudku pro zmeškání. K napadenému rozhodnutí uvedla, že skutečnost, že na adrese xxx, neměl svým jménem označenou schránku, že o povinnost zřídit si poštovní schránku mělo jeho ubytovatelku informovat ministerstvo, které tak neučinilo, není omluvitelným důvodem ve smyslu § 153b odst. 4 o. s. ř. Na této adrese měl žalovaný evidován trvalý pobyt od 1. 3. 2022 do 15. 8. 2022, tedy i v době doručování předvolání. To, že si žalovaný nezajistil označení schránky, neovlivňuje postup doručování dle § 49 o. s. ř. Napadené rozhodnutí tak shledal správné.
7. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení, v mezích odvolatelem vymezených, včetně řízení, které mu předcházelo dle § 212 a § 212a odst. 1, 5 o. s. ř., a aniž by bylo třeba nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání **není důvodné**.
8. Odvolací soud nejprve konstatuje, že zákon umožňuje žalovanému bránit se proti vydanému rozsudku pro zmeškání jednak formou odvolání (§ 201 o. s. ř.), jednak formou návrhu na zrušení rozsudku pro zmeškání (§ 153b odst. 4 o. s. ř.). Soud I. stupně návrh na zrušení rozsudku pro zmeškání správně podrobil kritériím dle § 153b odst. 4 o. s. ř. Jeho rozhodnutí je v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu například rozhodnutím ze dne 30. 4. 2001, sp. zn. 20 Cdo 330/98 nebo ze dne 29. 8. 2017 sp. zn. 2031/2016, v němž se stanoví, že „... nelze zaměňovat procesní instituty odvolání proti rozsudku pro zmeškání a návrh na jeho zrušení podle § 153b odst. 4 o. s. ř. Ačkoliv je účelem obou procesních instrumentů odklizení rozsudku pro zmeškání, liší se v postupu při jejich projednávání, jakož i v okruhu skutečností relevantních při jejich uplatňování. Opodstatněnost návrhu na zrušení kontumačního rozsudku je dána (jak již bylo shora vysvětleno) v případě, bránila-li účasti na jednání taková skutečnost, jíž nebylo možné předvídat, a zamezila tak i včasné omluvě žalovaného, přičemž je presumováno splnění všech podmínek pro vydání rozsudku pro zmeškání. V odvolacím řízení je naproti tomu dán prostor předpoklady pro jeho vydání znovu přezkoumat.“ Lze tak uzavřít, že při rozhodování o návrhu na zrušení rozsudku pro zmeškání nelze zkoumat, zda byly splněny předpoklady pro jeho vydání.
9. Soud I. stupně se tak správně zabýval pouze existencí omluvitelného důvodu žalovaného pro nedostavení se k jednání. Omluva je důvodná, jestliže obsahuje takové skutečnosti, které jsou způsobilé neúčast žalované strany u soudu omluvit, zpravidla nemoc účastníka (viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2001, sp. zn. 20 Cdo 2056/2000). Řádné doručení předvolání k jednání je však jednou ze zákonem stanovených kumulativních podmínek pro vydání rozsudku pro zmeškání dle § 153b odst. 1 o. s. ř. Posouzení, zda bylo žalovanému předvolání k jednání řádně doručeno do vlastních rukou dle § 49 o. s. ř., ať již z jakéhokoli důvodu (například, že neměl označenou domovní schránku), tak bude věcí posouzení v rámci odvolání. Nesplnění některé z podmínek dle § 153b odst. 1, 3 o. s. ř. je tak odvolacím důvodem ve smyslu § 205b o. s. ř., nikoli důvodem pro zrušení rozsudku pro zmeškání dle § 153b odst. 4 o. s. ř. K tomu lze odkázat na judikaturu Nejvyššího soudu například rozhodnutí ze dne 30. 4. 2001, sp. zn. 20 Cdo 737/2000, v němž se stanoví, že „V řízení o návrhu na zrušení rozsudku pro zmeškání (§ 153b odst. 4 o. s. ř.) soud není oprávněn zkoumat správnost závěru soudu prvního stupně o tom, že byly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání (§ 153b odst. 1 o. s. ř.).“
10. Námitka žalovaného o jeho statusu uprchlíka a neznalosti práva je pro posouzení tohoto návrhu irelevantní. Nadto žalovaný na území České republiky měl poprvé evidován trvalý pobyt již v roce 2015, následně zde i studoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Zavázalová

11. Odvolací soud poznamenává, že se soud I. stupně správně nezabýval dalšími námitkami žalovaného, neboť ty budou předmětem posouzení v rámci odvolání.
12. Odvolací soud tak napadené usnesení jako věcně správné dle § 219 o. s. ř. potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je přípustné dovolání** za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 9. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 7. listopadu 2022

JUDr. Helena Karetová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Zavázalová